

BALIJSKÉ DOBRODRUŽSTVO ZA 30 DNÍ

Cestovateľský denník

Katarína Serinová

Katarína Serinová

BALIJSKÉ DOBRODRUŽSTVO ZA 30 DNÍ

Cestovateľský denník

Balijské dobrodružstvo za 30 dní

Cestovateľský denník, Katarína Serinová

Milý čitateľ,

to je môj štandardný pozdrav, keď píšem blogy počas ciest. Dúfam, že sa ti budú zážitky budú páčiť aj v tejto forme, pokope, naraz a bez čakania. Boli napísané chronologicky počas mojej prvej cesty po Bali, a zároveň to bol môj prvý ázijský pobyt. Niektoré veci sú mi teraz smiešne, nad niektorými sa aj dnes pozastavím, že ozaj?! Prajem príjemnú zábavu pri čítaní.

Deň 0., 20.apríla 2017: Cestou-necestou alebo ako som skoro na Bali neodišla

Milý čitateľ,

prihováram sa ti z Bali. Konečne som tu. Už sa zdalo, že sem ani nedorazím. Cesta bola dlhá a únavná ako keby som cestovala na druhý koniec sveta. Pardon, veď som cestovala na druhý koniec svet, čiže snád' to je v poriadku.

Balijské dobrodružstvo za 30 dní

Cestovateľský denník, Katarína Serinová

Ako sa to celé začalo

Vo štvrtok, 19.4. ma bráško odviezol na letisko. Itinerár cesty bol jasný: Viedeň – Londýn - Hong Kong – Denpasar. Vonku zúrila snehová fujavica, ale nestrácala som nádej, že všetko pôjde podľa plánu. A všetko aj išlo podľa plánu až do momentu, kedy na gate vo Viedni kapitán zahlásil, že lietadlo letí do Prahy! Spotila som sa prvý krát! Musela som sa tváriť fakt vydesene, keď som sa spýtala, že čo teraz s mojím prípojom z Londýna do Hong Kongu. Našťastie, že sa toho tetuška letuška hneď chopila a prehodila ma na let cez Austian priamo do Hong Kongu. Fajn, Lola beží o život na iný gate, kde som sa čakla v Austriane. Zásadná otázka padla v zápätí: „Batožinu máte čeknutú kam?“ Pot ma obľial druhýkrát, veď ma čekali priamo na Bali, ale cez British Airways. Optimistický ujo ma upokojoval, že keď British posunie batožinu im, že ju určite prepraví. Reku, hádam hej.

Nakoniec sme čakali v lietadle na dráhe dve hodiny na odlet, dvakrát nás čistili od

Balijské dobrodružstvo za 30 dní

Cestovateľský denník, Katarína Serinová

námrazy, ale odleteli sme. Desať hodinový let prešiel vcelku v pohode, sem tam nejaká turbulencia, ale dalo sa. Tuším som aj spala.

Čo sa stalo v Hong Kongu, zostane v Hong Kongu

V Hong Kongu nás vyplulo pokrčených, ale vcelku, a hneď som si to zamierila na check-in hongkongských aeroliniiek. Tetuška letuška hodinu pátrala po mojej batožine, nebolo po nej ani páru ani slychu. Vystavila mi lajster, že oni s mojou batožinou nič. V tom čase sa vraj nachádzala vo Viedni. Fasa, hovorím si, idem hľadať okienko British Airways a porozprávať sa od srdca, že čo s tým, ale komplikácia nastala – okienko otvárajú až o šiestej. Čo sa dá robiť, nájdem si salónik Plaza (napr. pre vlastníkov kreditky MasterCard), dám sa dokopy a potom prídem.

Nebudem popisovať, koľkokrát som sa pýtala, že kde to je, prešla som dvoma kontrolami, nachodila som asi desať kilometrov, ale našla som to. Záchrana bola po ruke, jedlo, nápoje, káva, sprcha a wifi. Čo si človek môže viac želať. Štyri hodiny prebehli ako nič, idem veru ja okienko Britišu hľadať. V rozlete ma stopol miestny zriadenec, ktorý mi jasne povedal, že sa k okienku nedostanem, lebo to je v inej hale a mám smolu. Výborne, hovorím si, to

Balijské dobrodružstvo za 30 dní

Cestovateľský denník, Katarína Serinová

bude dovolenka, mesiac v tých istých veciach. Zbohom šnorchel, výstup na sopku a iné vychytávky. Odleteli sme opäť s hodinovým meškaním. Hong Kong, sklamal si ma, ani koberce na letisku to nezachránili.

Vitaj v Denpasare

Už len päť hodín v lietadle a Bali sa priblížilo na dosah ruky. Tvrďšie pristátie ma dokonale zobudilo, a ten hadíkovitý hodinový rad na pasovej kontrole nálade nepridal. Ďalšia hodina ubehla na oddelení reklamácii batožiny. Tu prišla prvá dobrá správa – vaša batožina príde na Bali zajtra linkou KLM. Výborne, hádam sa tomu dá veriť. Boli asi dve hodiny po polnoci 21.4.2017. Druhá dobrá správa bola, že ma šofér čakal skoro tri hodiny na letisku a neodišiel.

Po panáku absolutky (kto by chcel cca 22€ za liter na letisku v Hong Kongu) som konečne zaľahla po dvoch dňoch do postele. Bolo asi päť hodín ráno miestneho času.

Hurá, som na Bali. 😊

Balijské dobrodružstvo za 30 dní

Cestovateľský denník, Katarína Serinová

Deň 1., 21. apríla 2017: Možno príde aj kúzelník

Milý čitateľ,

Po noci príde deň, tak je tomu aj na druhej strane zemegule. Tu prichádza o 6 hodín skôr, než na milovanom Slovensku. Čo ma dnes čaká?možno príde aj kúzelník.

Ráno kohút nespieva, chodí upratovačka

Po fantastickej ceste som sa napodiv dobre vyspala. Do 14:15 miestneho času. Upratovačku som vyhodila, že všetko je ok, nemala som čas izbu zasviniť. Vybrala som sa kúpiť miestnu simku s netom, nech som v spojení s miestnymi za normálne prachy, nie 2,50€ za minútu hovoru. Po hranicu pozemku hotela to šlo, potom som uvidela toto: autá stoja, lebo zápcha, nie že len tak, v jazdných pruhoch opačne, rozumej vľavo, popri nich sa predierajú mopedy a motorky, chodci nikde. Veď do takej premávky by sa odvážil len samovrah. A ja.

Balijské dobrodružstvo za 30 dní

Cestovateľský denník, Katarína Serinová

Nie je banán ako banán

Po chvíli som pochopila, prečo všetci jazdia...chýbajú chodníky. Miestami deravé, miestami chýbajúce cestičky pre chodcov, vysoké obrubníky oddeľujúce bojujúce stromy o trochu priestoru, občas treba pozrieť, či sa náhodu úzkouchýbajúcou akože krajinou nerúti prúd mopedov. Hotový parkúr.

Po rozcvičke som našla obchodík so simkami, mission completed, teraz poďho späť, ale po druhej strane nech to nie je monotematické. Vystihla som moment, keď autá stáli a mopedy sa nerútili, a ocitla som sa v mieste Metre. Obchod so všetkým možným, od flipflopov, po misky na polievku, pračky či vybavenie kuchyne. Koľko stojí pračka? Vážení čitateli, priprav si bugi'ar, len slabých 5 miliónov indonézskeho rupií.

Ruku na srdce, peniaze nie sú všetko. Aké to je milé, keď sa ťa predavač pri ovocí spýta, aký druh banánov chceš kúpiť. Kukám na neho jak pero z gauča, veď my máme iba jeden druh. Asi som ho pobavila, hneď mi vysvetľuje, že aké druhy majú a medzi rečou spomenie odkiaľ je, kde býva a tak. A pozýva do neďalekého bytu.

Po príjemnom nákupe sa systémom parkúr – obíd', uhní sa, vyskočí na obrubník, drží rovnováhu, zoskočí a pobehne – vraciam do hotela, vegetujem na zavesenej štýlovej sedačko-hodačke a dumám nad batožinou...príde, nepríde, čo urobím. Ako vždy

Balijské dobrodružstvo za 30 dní

Cestovateľský denník, Katarína Serinová

na nič neprichádzam, je teplo a sparno, batožina nikde, reku skočím na niečo dobré do baru, nie do Eigeru v Čadci, ale k bazénu.

Amor čaká pri bazéne

Poznáš tú otrepanú scénu: on sedí pri bare, ona príde, akože si ju nevšíma, niečo sa spýta, ona odpovie a čosi-kamsi prekecaš dve hodiny a záverečná? Áno, v tejto scéne som dnes hrala bez nároku na honorár. Zaujímavé, akých všelijakých ľudí človek stretne. Pán je obchodník z Jakarty, otvára nový hotel v Denpasare a volá sa AMOR. Tak takéto veci veru nevymyslíš, tie sa stávajú.

...kúzelník mešká

A čo sa deje s mojou batožinou? Vyzerá to optimisticky. Volali z letiska, že batožina je na ceste a mala by doraziť dnes večer o desiatej. O pol dvanástej volám na recepciu, že haló, mám tam batožinu? Negatívne. Volám na letisko, vraj je podľa systému v Amsterdame. Výborne, posun z Viedne cez Londýn do Amsterdamu, aspoň smer je správny. Kedy tu môže byť? Že zajtra? Včera bolo neskoro, priateľu. Nenechávam nič na náhodu, píšem do KLM, či o tom niečo vedia, oni nič, píšem do British Airways, to skôr dostanem odpoveď z nemluvňaťa, než od nich, Honk Kong Airlines nevedia o ničom. Takže, kúzelník neprišiel. Zostáva mi jediné, tú sopku zdolať štýlovo, v sandálkach na opätku. Kam sa hrabú Češi v Tatrách, juch!

Balijské dobrodružstvo za 30 dní

Cestovateľský denník, Katarína Serinová

Deň 2., 22. apríla 2017 : Každá trampota má svoju mez

Milý čitateľ,

V známej českej pesničke sa spieva: každá trampota má svoju mez... Popravde, ešte včera som tomu neverila, že moje problémy s batožinou sa niekedy skončia.

Nádej zomiera posledná

Scenáre boli všelijaké, od nikdy ju už neuvidíš, možno príde o týždeň, potom možno príde, ale nebude komplet, a konečne príde, len sa dovtedy nezblázni. Plán B: zoznam vecí na nákup, vygooglené obchody, čo kde majú, modli sa, že majú XL veľkosti, nemáš veľkosť balijskej bábiky, rozpočet na nákupy, stratégia čo skôr, najprv batoh potom ostatné, prosto roboty jak na kostole. Jedinými pozitívami dňa bola skvelá hodinová masáž a výborné cestoviny s plodmi mora v bare pri bazéne, to vždy pozdvihne náladu.

Balijské dobrodružstvo za 30 dní

Cestovateľský denník, Katarína Serinová

Nesedím so založenými rukami

Potom, ako som volala do Hong Kongu, do Londýna, písala si na FB s KLM, napísala asi desať mailov na všetky možné adresy vybavujúce stratenú batožinu vrátane CEO v British Airway, volala asi každé tri hodiny na letisko v Denpasare, že či ozaj ešte neprišla (určite som na nejakom black liste otravných zákazníkov), som sa nakoniec dočkala.

Cca 21.30 miestneho času mi volá teta z letiska, že batožina prišla do Denpasaru na letisko! Hurááááá. Neverím vlastným ušiam, že fajn a kedy mi ju privezú do hotela. No, privezú, ale zháňajú šoféra, ktorý by to zaviezol, že tak za hodinku. Poznáme balijskú hodinku, ale po dve a pol hodinách volám znova, že čo sa deje? No, privezú mi batožinu, určite dnes v noci, ale ešte stále hľadajú toho šoféra. Zdá sa, že šoféri v Denpasare

Balijské dobrodružstvo za 30 dní

Cestovateľský denník, Katarína Serinová

majú roboty nad hlavu. Kto sa hlási? Hovorím si, ok, ukludni sa, dýchaj, veď trpezlivosť ruže prináša, prípadne batožinu do hotela.

O pol druhej v noci mám toho plné zuby, volám recepciu, či náhodou niekto nepriviezol batožinu. Jasné, čaká tu na vás. Výborne kua, hlavná vec, že som ich prosila, aby mi dali vedieť, keď príde. No nič, utekám na recepciu, zvitanie sa nemalo konca kraja. Rozumej, smejem sa od ucha k uchu a osemnásť kilový batoh si hádzem na chrbát ako nič.

Štúdium nálepiek určilo trasu, kde sa potvora batožinová flákala: Viedeň – Amsterdam – Singapur – Denpasar. Keby tak vedela rozprávať, to by bola story. Len na porovnanie moja cesta: Viedeň – Hong Kong – Denpasar. Správne Vondráčková a Korn spievali...každá trampota má svoju mez. A dovolenka sa môže naozaj začať. Chvalabohu.

Deň 3., 23. apríl 2017: Lákadlá na ceste do Padangbai

Milý čitateľ,

dnes som vstávala s dobrou náladou. Veď už mám konečne všetko, čo potrebujem. Desať dĺžok v bazéne, ľahké ovocné raňajky a kávička spravia deň.

Balijské dobrodružstvo za 30 dní

Cestovateľský denník, Katarína Serinová

Nie je šofér ako šofér Asmara

Na recepcii ma už čakal objednaný šofér do Padangbai. Totál štýlový pán: pristihnutá briadka ako D'Artagnan, veľké strieborné prstene s obrovskými kameňmi na oboch rukách, úsmev od ucha k uchu. Asmara. „Where are you from and what's your name?“, hneď z prvej vyzvedá. „I am from Slovakia and my name is Katarina“. Hovorí ok, a celý čas sa pýta na Čokoladiu a hovorí mi Karima. Fakt úplne milený. Vraj túto prácu robí už dvadsať rokov a chce, aby klienti boli spokojní. Jeho heslo je: ty si šťastná, ja som šťastný. Budem musieť navrhnúť takéto heslo aj našim podnikateľom v cestovnom ruchu.

Batik, káva, čaj, striebro a chrámy

Musí sa nechať, je to profesionál, snaží sa, aby sa človek cítil dobre a cestou mi ukázal pár vychytávk. Najskôr dielňu, kde batikujú látky a vyrábajú úplne super nádherné veci. Vyrobiť niektoré kúsky trvá aj mesiac, no tie potom stoja iné peniaze. Siahla si som na fajnovú košeľu, ale veľmi opatrne, stála iba štyri milióny rupií. Okrem toho predávali veci